

July 3 2016, suom. SK

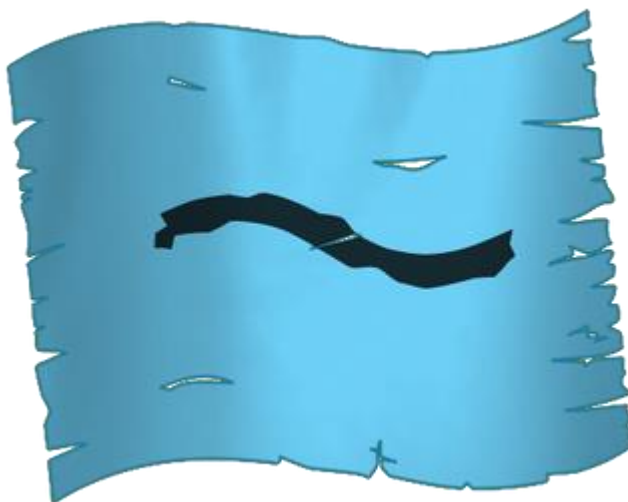
Hillsong'in alkuperä (osa 4): Kuin diktaattori, kuin poika

The origins of Hillsong (Part 4): Like dictator, like son

Monet luulevat, että Hillsong sai alkunsa karismaattisuudesta, helluntailaisuudesta tai Pelastusarmeijasta. Se ei pidä paikkaansa.

Hillsong'in juuret perustettiin kanadalaisessa kultissa nimeltä **New Order of the Latter Rain (Myöhäissateen uusi järjestys = NOLR)**. **Tänä päivänä se tunnistetaan kansainvälisesti Uuden Apostolisen Uskonpuhdistuksen (New Apostolic Reformation = NAR) kulttina.**

Tämä artikkelisarja tarkastelee NOLR:n historiaa ja kuinka se valtasi Uuden Seelannin ja Australian AOG -helluntaiseurakunnat ja kuinka Frank Houston'illa, Hillsong'in / CLC:n (Christian Life Center) perustajalla oli tärkeä rooli Latter Rain -vaikutusten leviämisessä koko Uuden Seelannin ja Australian seurakuntiin. Tässä artikkelissa tutkimme, kuinka Frank Houston määritteli uudelleen seurakunnan hallinnon oman apostolisen johtonsa alaisuudessa ja poisti seurakuntansa jäsenten demokraattiset äänestämisoikeudet.

NAR -kultti saarnaa väärää Jeesusta, väärää evankeliumia ja metafysisiä New Age -opetuksia ja strategioita yrittäen tuoda taivaan maan päälle.

Voit lukea artikkelimme (suomennokset saatavissa) ja nähdä, kuinka NOLR -kultti vaikutti Frank Houston'iin väärän opettajan ja petosparantaja William Branham'in sekä hänen seurakuntansa muiden myöhäissadelaisten kautta:

[The origins of Hillsong \(Part 1\): The New Order of the Latter Rain](#)

[The origins of Hillsong \(Part 2\): Hillsong founder under the "New Order" cult](#)

[The origins of Hillsong \(Part 3\): Frank Houston's takeover and makeover of NZ AOG](#)

NOLR ELI MYÖHÄISSATEEN UUSI JÄRJESTYS (KERTAUS)

Ensimmäisessä artikkelissamme mainitsimme sen tosiasian, että Myöhäissateen Uuden Järjestyksen (NOLR) alussa AOG tuomitsi heidät seuraavasta opetuksesta:

Väärä oppi, että seurakunta on rakennettu tämän päivän apostolien ja profeettojen perustukselle.” [Source]

Näyttää, että NOLR:in vihollinen numero yksi oli helluntailaisuus. Tiedämme varmuudella, että NOLR oli innokas kääntymään helluntailaiset seurakunnat Kanadassa. Kuitenkin, kun Amerikan AOG tuomitsi Myöhäissateen Uuden Järjestyksen harhaoppisena liikkeenä, niin:

Latter Rain -opettajat, parantajat ja evankelistat pakotettiin ulos monista aiemmista yhteyksistään johonkin sellaiseen, joka tuntui heistä ”erämaakokemukselta,” jossa he ryhmittivät uudelleen ja vahvistivat omia palvelutöitään. Sitten 60-luvun lopulla ja 70-luvulla he aloittivat tietoisin soluttautumisen muihin suuntiin ”karismaattisen” etiketin alla.

... Sanon ”tietoisin” soluttautumisen, koska keskeinen Myöhäissateen näkemykselle itsestään on käsitys, että he edustavat Jumalan Uutta Järjestystä, joka yhdistää Kristuksen ruumiin kokonaisuutena valmistaen sen ylittämällä keinotekoiset ”opin” ja ”perinteen” rajat uskovien tuomiseksi yhteen uusilla ylistyksen ja hengellisen kokemuksen malleilla täydelliseksi tehtyyn seurakuntaan (see sources below, 1e.g. Bill Hamon 1; pp.365, 387).”[Source]

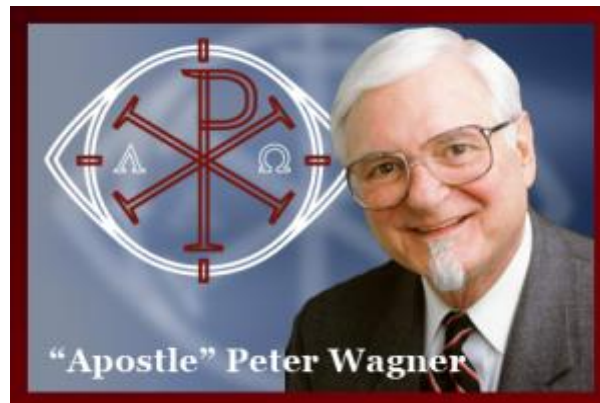
Frank Houston oli sellainen mies, joka ”aloitti tietoisin soluttautumisen muihin suuntiin ”karismaattisen” etiketin alla.” Hän ruksasi kaikki myöhäissadelaisuuden laatikot:

1. esittämällä Jumalan Uuden Järjestyksen... ”yhdistää Kristuksen ruumis kokonaisuutena”
2. ja tarkoituksella ylittämällä ja pilkkaamalla ja väheksymällä ”oppia” ja ”perinnettä.”

Hän myös ylläpiti NOLR -uskoa nykyajan apostoleissa ja profeetoissa. Hän oli niin otettu väärästä profeetasta William Branham'ista ja muista vääristä apostoleista, että yritti esittää itsensä kristityille yleisöille ”apostolina” ollessaan AOG:n superintendentti. Ja miksi ei? Omien harhaluulojensa ja väärin oppiensä mukaan Frank Houston oli vaikutusvaltainen mies ja pystyi todistamaan sen numeroilla.

MYÖHÄISSATEEN UUSI JÄRJESTYS NIMETÄÄN UUELLEEN

Kun Myöhäissateen apostolit tulivat esiin seurakuntamaisemassa, niin C. Peter Wagner yritti tunnistaa tätä uutta ilmiötä.

On mielenkiintoista, että Wagner nimesi uudelleen paketoitun NOLR:in yhden heidän tärkeän oppinsa mukaan, jonka Amerikan AOG oli tuominnut:

“Väärä oppi, että seurakunta on rakennettu tämän päivän apostolien ja profeettojen perustukselle.”

Wagner toteaa:

“Tarvitsin nimen ... Parin vuoden ajan kokeilin nimellä ‘Post denominationalism (Jälkikirkollisuus)’. ‘Liikkeen nimi, jonka kannalle asetuin, on New Apostolic Reformation (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus).’ Lähde: C. Peter Wagner, The New Apostolic Churches, Ventura CA; Regal, 1998, p. 18.

Wagner vain noudattaa tätä seurakuntamuotoa, jonka Myöhäissateen Uusi Järjestys perusti karismaattisen troijalaisen hevosensa kautta. Mitä NOLR:n William Branham oli, siksi Ray Bloomfield ja Frank Houston tulivat Wagner'in havainnon valossa:

“Ellen ole erehtynyt, niin radikaalein kaikista muutoksista siirryttäessä vanhasta viinileilistä uuteen on tämä: *Pyhän Hengen yksilöille delegeoima hengellisen auktoriteetin määrä*. Kaksi operatiivista sanaa ovat *auktoriteetti* ja *yksilöille*.” Lähde: C. Peter Wagner, Charisma Magazine, <http://www.charismamag.com/spirit/church-ministry/15676-where-are-the-apostles-and-prophets>, Published 25/06/2014. (Accessed 18/11/2015.)

Ellet ole lukenut tämän sarjan aikaisempia artikkeleita, niin tulet huomaamaan, että sekä Frank Houston että Ray Bloomfield operoivat tästä ”Pyhän Hengen delegeoimasta suuremmasta hengellisen auktoriteetin määrästä käsin.”

Mikä on sitten ”vanha viinileili?” Mikä on ”uusi viinileili?”

Oppi vanhasta ja uudesta viinileilistä: suosittu NAR-oppi, joka vääristää Jeesuksen opetuksen paastoisesta jakeesta Mark. 2:22 ja mustamaalaa kirkkokunnallisia seurakuntia.

Wagner kirjoittaa:

“**Vanhan viinileilin** lopullista auktoriteettia protestanttisissa seurakunnissa **ei milloinkaan** uskottu yksilölle, vaan aina ryhmälle. Lopulliseksi hengelliseksi auktoriteetiksi tuli seurakuntaneuvosto, diakonialautakunta, presbyteerio, vanhimmisto, seurakunta, synodi, yleiskokous, valtiosopimus, sakasti, kansallinen kokous, istunto tai vaikka kuinka paljon kirkollisia termejä, jotka kaikki tarkoittavat ryhmää, mutta ei milloinkaan yksilöitä.

Paikallisseurakunnan tasolla **uuden viinileilin pastori on seurakunnan johtaja**, ei seurakunnan työntekijä, kuten hän oli vanhassa viinileilissä. Jos seurakunnan vanhimmat esimerkiksi voisivat palkata pastorin, niin he voisivat myös erottaa pastorin. Säilyttääkseen työpaikkansa pastorin oli miellyttävä seurakuntaa. Se osittain selittää, miksi kahdessa Amerikan suurimmassa kirkkokunnassa, Etelän baptisteissa ja Yhdistyneissä metodisteissa, pastorin virkakausi on keskimäärin vain kahdesta neljään vuoteen. Apostolisissa seurakunnissa pastorin virkakausi on paljon pitempi – usein elinikäinen – **koska pastori ei raportoi vanhimmille; ennemminkin vanhimmat ovat pastorin nimittämiä ja raportoivat hänelle.**”

Lähde: C. Peter Wagner, Charisma Magazine, <http://www.charismamag.com/spirit/church-ministry/15676-where-are-the-apostles-and-prophets>, Published 25/06/2014. (Accessed 18/11/2015.)

NAR:in mukaan huonosta ”perinteisestä” kristinuskosta on päästävää eroon, jotta Jumala voisi todella toimia voimassa Hänen Hengellään Hänen Uusien Apostoliensa kautta uusissa apostolisissa seurakunnissaan. Jos kristityt pitävät kiinni vanhasta viinileilistä, heidät demonisoidaan kuolleina, uskonnollisina ja... perinteisinä. **(Eikö tämä kuulostakin Brian Houston'in puheelta tänä päivänä?)**

Tämä tarkoittaa, että seurakunta ei enää reformoidu periaatteen Sola Scriptura mukaan, vaan ”uuden viinileilin” seurakunta reformoituu periaatteen Sola Apostola alaisuudessa. Kuka

tahansa pitäytyy periaatteeseen sola scriptura, vastustaa uusia apostoleja ja näin ollen vastustaa itse Jumalaa ja Hänen ”ennallistettua” seurakuntaansa.

FRANK HOUSTON: ”PASTORISTA TULEE DIKTAATTORI”

Joten johtiko Frank Houston seurakuntaansa tämän Wagner'in tunnistaman apostolisen mallin mukaan? Johtiko Frank ”uuden viinileilin” seurakuntaa, kuten Wagner havainnoi?

Kirjassaan 'Being Frank (Mitä on olla Frank)' Hazel Houston kuvailee Frank Houston'ia, joka uudelleenmäärittellee AOG -seurakuntansa Lower Hutt'issa NOLR:n opetuksille apostolisesta seurakuntahallinnosta. Hänen havaintonsa ovat mielenkiintoisia (korostus meidän):

“Yhä useammin Frank tuli tietoiseksi, että systeemissä seurakunnan hallituksen valitsemiseksi oli monia puutteita. Jotkut jäsenet kampanjoivat aktiivisesti vaalien puolesta. Toisten perheet alkoivat yhtäkkiä ilmestyä seurakuntaan joka sunnuntai. Frank tajusi, että säännöt edellyttivät, että henkilö, joka on osallistunut kokouksiin säännöllisesti kahdeksan viikon ajan, on oikeutettu äänestämään vuosikokouksissa.

Kun uusi jäsen kysyi, kuinka hänen pitäisi äänestää, kun ei todella tuntenut ketään ehdolla olevista miehistä, niin Frank tiesi, miksi hänen oli tehtävä töitä joidenkin tehtävään sopimattomien kanssa. Raamatun huolellinen tutkimus ehdotti raamatullisempaa tapaa. Sunnuntaiaamujen saarnat koskettelivat seurakunnan hallintoa, kun Frank opetti **nimittämisen periaatteita vaalien asemesta.**

Ennen vuosikokousta **Frank lähestyi hienotunteisesti hallituksen jäseniä ja heidän vaimojaan selittääkseen ehdotettuja muutoksia.** Vuosikokouksessa, kun heidän oli äänestettävä muutoksista, hän esitti ehdotuksen jäsenille.

‘Jos hyväksytte ehdotuksen, niin teidän täytyy ymmärtää, että tämä on viimeinen äänestys, joka teillä on,’ hän sanoi heille.

He hyväksyivät aloitteen ylivoimaisella enemmistöllä. **Hänestä tuntui, että hänen pitäisi valita hallitus itse.**

Kukapa olisi paremmin tiennyt millaisia miehiä tarvittiin edistämään työtä ja käsittelemään seurakunnan liikeasioita. Ei mitään 'kyllä' -miehiä, vaan kavereita, jotka tuntevat Jumalan. Miehiä, jotka jakavat hänen näkynsä, eivätkä istu pöydän toisella puolella jokaisessa kokouksessa tuijottamassa pastoria ja vastustamassa jokaista hänen ehdottamaansa liikettä.

Yhteisymmärrys oli olennainen menestystekijä. Seurakunta ei etsinyt vaadittuja ominaisuuksia. He äänestivät ystäviään tai arvaamalla. Ei ihme, että tarvittavaa kannatusta ei aina tullut. Eräessä vuosikokouksessa yritettiin saada jäsenet äänestämään johdostamme, kun se ei ollut edes esityslistalla. Frankista tämä pastorien palkkaamis- ja erottamissysteemi, joka loukkasi niin monia Jumalan miehiä, oli niin epäraamatullinen, kuin vain systeemi voi olla.

‘Emme ole täällä taistelemassa toisiamme vastaan. **Vihollisemme on paholainen,**’ Frank julisti. Vain yhdestä tuntui, ettei hän voisi hyväksyä muutosta. **Frank pahoitteli hänen eroamistaan, sillä hän oli hyvä mies, mutta hän oli päättänyt, että uusi tapa oli paras.**

‘Tällä tavalla pastorista tulee diktaattori.’ Syyte oli suunnattu Frankiin.

‘Hallintoneuvosto on seurakunnan turva,’ Frank vakuutti heille. ‘Jokainen, jolla on oikeutettu syy valittaa, voi mennä heidän luokseen ja jos on tarvetta, he voivat ryhtyä mihin tahansa tarpeelliseksi katsomiinsa toimiin.’” Lähde: Hazel Houston, Being Frank, pg. 125-6.

Tämä on Frank Houston, joka muuttaa helluntailaisen AOG:n seurakunnan Uudeksi Apostoliseksi ”viinileili”-seurakunnaksi. Ja NAR:in gurujen mukaan alkuaikoina apostolinen auktoriteetti perustui seurakunnan menestymiseen ja kasvuun.

JÄSENET MENETTÄVÄT OIKEUTENSA – PAKKOALISTAMINEN APOSTOLEILLE

Huomaa, että Frank Houston hyökkäsi jäsenten oikeuksia vastaan poistaen heidän etuoikeutensa "äänestä muutoksista." Kristillinen seurakunta on aina ollut siellä, missä pastori palvelee seurakuntaa, kuten Kristus palveli kansaansa nöyryyttämällä itsensä ihmisen lihassa, palvellen ja rakastaen lähimmäistään, pesten opetuslastensa jalat ja kuollen ristillä palvelukseen Jumalaa ja ihmistä täydellisenä uhrina. Kristus tuli palvelemaan sekä Jumalaa että ihmistä Jumalan kunniaksi. Kristus, hyvä paimen, palveli lampaitaan siihen saakka, että antoi henkensä lampaiden puolesta. Tämän vuoksi kokoontuessamme sunnuntaina me kutsumme sitä seurakuntapalveluksi, koska pastori palvelee, kuten Kristus palveli seurakuntaansa. Frank Houston kuitenkin käänsi tämän nyt toisinpäin ja vaatii lampaita ja vanhimpiaan palvelemaan häntä 'apostolina' (vaikka ei käyttänyt nimenomaan tuota sanaa silloin).

VANHIMMAT MENETTÄVÄT OIKEUTENSA – PAKKOALISTAMINEN APOSTOLEILLE

Hän hylkäsi myös raamatullisen opetuksen monista seurakunnan vanhimista. Tulet huomaamaan, että Hazel kirjasi, että Frankista "tuntui," että hänet johdatettiin valitsemaan johtokunta itse. Kuten Wagner huomautti, niin "vanhan viinileilin lopullista auktoriteettia protestanttisissa seurakunnissa ei milloinkaan uskottu yksilölle." Frank Houston loi itselleen johtokunnan, joka auttoi tekemään hänet "uuden viinileilin" pastoriksi seurakunnan johtajana."

Muista – Frank Houstoniin vaikuttivat ne, joilla oli "Pyhän Hengen yksilöille delegoima hengellisen auktoriteetin määrä": William Branham, TL Osborn ja läheinen kasvattajansa Ray Bloomfield.

Ja muuten...

Tässä vaiheessa apostoli Frank Houston käytti pieniä poikia seksuaalisesti hyväkseen.

Älä välitä pedofiileista verhon takana – Australian suuret Apostolit ovat PUHUNEET.

Kuitenkin Australian AOG näki Frank Houston'issa apostolisen johdon (so. maailmallisen menestyksen ja vaikutusvallan).

Seuraavassa artikkelissamme tarkastelemme Cartledge'n/Houston'in NAR -yhteyttä.

Edellisen kuvan tekstit suomeksi:

FAKTA

Frank Houston perusti
CLC/Hillsongin vuonna 1977
Sydney'n Sherbrooke Hall'issa.

Frankin poika Brian Houston
käynnisti Hills CLC:n
hyödyntäen isänsä
menestyksellistä 'Jumalan
työtä.'

Frank Houston käytti hyväksi
useita poikia Uudessa
Seelannissa ja Australiassa.

Ennen paljastumistaan
pedofiiliksi Frank luovutti
menestyvän seurakuntansa
Brian'ille, joka sulautti sen
Hillsongiin.

Brian Houston salasi isänsä
rikoksen niin kauan kuin pystyi.

Etkö usko meitä?

Lue, mitä Royal Commission on löytänyt (Tapaus 18)